

ji bo rîzgariya netewî û civakî

Yekiti

www.arsivakurdi.org

1

.....Kürdistanlı marksistler Kürdistan proletaryasına iş araçlarımızı yeni hayatın kaynaklarını ellerine geçiren bürjuvazi ile proletarya arasındaki uzlaşmazlığı göstermeyi, kapitalist sömürü ve baskının bütün biçimlerini teşhir ederek, bunlara karşı savaşmayı, proletaryanın yürüteceği toplumsal devrimin tarihi önemini, zorunluluğunu, niteliğini ve öngereklerini açıklamayı görev bilirler. Ve bütün ezilenlerin, sömürülenlerin, baskı altında tutulanların başında, Kürdistan proletaryasının devrimci mücadelesini bütün biçimleri ile yürütmeye yetenekli bir sınıf partisini örgütlerler"

Program, pîşka 1 i, darînga 3 ya.

" .Marksistên Kurdîstanî, ji prolêtarên Kurdîstanê re –nişandayîna dijberîya navbera prolêtar û burjuvaziyê ku navgînên me î kar ango kanên jîyanê derdest kirîne; azlû kirîna her curên metinkarî û zordestîya kapitalîst û pê re şerkîrîne; peşdiviyahî, çewayî, pîwîstî û grîngahîya mêjuyî ya şoreşa cîvaki ya ku wê prolêtaryaya bimeşîne; gotîna û aşkere kirîna bo xweyazîfeyî dîzanîna. Ê dî serê hemî perçiqandîyan, mêtinbar û stembaran de partîkî çîni vedîhonîna ku bî her awayên xwe pêkhatiyê rêvehîstîna têkoşîna şoreşgêrî prolêtarê Kurdîstanê ye"

DEVİRİMCİ PRATİK İÇİN DEVİRİMCİ TEORİ

Jı bo rızgariya nete û cıvaki YEKİTİ (ulusal ve toplumsal kurtuluş için BİRLİK),Kürdistan Komünist Partisi-Örgütlenme Komitesi (KKP -ÖK)'nin aylık organı olarak yayın hayatına giriyor.KKP -ÖK,acil siyasal pratik görev olarak önüne, Kürdistan'da proletarya partisinin inşasını koymuştur. Kürdistan'da,diğer bütün faaliyetler,bu temel ve vazgeçilmez faaliyete bağlı ve bağımlıdır.

Açıktır ki,Kürdistan'da sürece,ulusal kurtuluş sürecidir. Ulusların kendi kaderlerini tayin etme hakkının devri ve doğrudan yorumu,Kürdistan'ın ülke temelinde bağımsızlığı,Kürt ulusunun bağımsız devlet kurma hakkıdır.Bu hakkın hayata geçirilmesinden devrimci proletaryanın anladığı şey,bütün emperyalist ilişki ve bağımlılıkları yok etmek,sömürge statüsünü yıkmak ve bunun zorunlu bir önşartı olarak askeri işgale son vermek,bü-

tün feodal ilişki ve bağımlılıkları yok etmek,bütün ulusal azınlıklar ve etnik gruplar üzerindeki baskıyı parçalamaktır.

Devrimci proletarya bu görevleri yerine getirebilmek için,tüm ulusal kurtuluşçu güçleri tek bir siyasal merkezde toplamak zorundadır. 1. a bağlı olarak,Kürdistan pratiğinde yaratılmış harkulade bir askeri örgütlenme olan PEŞMERGE'yi tek bir askeri komutanlığa bağlaması gerekir.Bu büyük ve çetin görevi gerçekleştirmeye yetenekli biricik güç,devrimci proletaryanın örgütlü gücüdür.Demek ki,ulusal kurtuluşçu tüm güçleri tek bir siyasal ve askeri merkezde birleştirmek,tek bir genel taarruz cephesi oluşturmak ve ona önderlik etmek görevi,kendisini bir siyasal parti olarak örgütleyecek olan Kürdistan proletaryasının omuzlarındadır.Bundandır ki,Kürdistanlı marksistler temel,acil pratik siyasal görev olarak önerine proletarya partisinin inşasını koymuşlardır.Bu konuda kesin bir tavır ve kararlılık içindedirler.

YEKİTİ,bu düzeyin teorik ve programatik sorunlarını tartışacak,bu düzeyin teorik ve programatik sorunlarına

açıklık getirmeye çalışacaktır.Biliyoruz ki teori,tek başına dünyayı dönüştürmeye yetenekli değildir.Teorik,kitleleri kucaklıyarak maddi bir güç haline geldiği zaman,ancak o zaman dönüştürme eyleminde görevini yerine getirebilir.Bu nedenle,Kürdistan ihtilalinin teorik ve programatik sorunlarına ne kadar büyük bir dikkat ve itina gösterilse yeridir.

Kürdistan'da anti-marksist güçlerle,marksizm dışı güçlerin şu ya da bu ölçüde örgütlü oldukları biliniyor.Reformizm ve sağ oportünizm de,kısıtlı bazı manevraları sürdürece kadar örgütlü bulunmaktadır.Örgütsüz olan — parti anlamında örgütsüz olan — güçler komünistler ve radikal sol güçlerdir.Bu durum Kürdistanda olsun, bölge düzeyinde olsun her olayda ve olguda kendini ortaya koymaktadır.Bu güçler doğru devrimci bir çizgi üzerinde yükselerek alanda yerlerini almadıkları sürece,Kürdistan ihtilalinde ileriye doğru kalıcı adımlar atmak mümkün değildir.

Doğru devrimci çizgi,parçalanmış Kürdistan'da tek ve merkezi bir siyasal örgütlenmeden geçiyor.Bir diğer ifade ile parçalanmış Kürdistan'ın her bir parça-

sındaki özgün ve özel sorunlarla, genel ve temel sorunların sentezleştirilmesi,strateji ve taktik sorunlarda,teorik ve program sorunlarındabir bütünselliğe ulaşmak gerekiyor.Bunun birinci ve en önemli ögesi,devrimci proletaryanın ülkesine ve bölgesine devrimci bir program vermesidir.Elbette ki, parçalanmış ve binbir zincirle bağlanmış Kürdistan'ın bir ve aynı anda kurtulması gibi bir ütopyaya bağlanmak marksistlerin işi değildir.Dört parçada bir ve aynı anda örgütlenme de esas itibariyle gündem değildir. 1.Enternasyonal dünya proletaryasının örgütüyüdü.Dünyanın pek küçük bir bölümünde örgütlenbildi.Ama onun programı,stratejisi ve taktikleri dünya proletaryasının program,strateji ve taktikleriydi.60 yıllık Türkiye Komünist Partisi onlarca yıl İstanbul'un gecekondularına bile giremedi.Ama o Türkiye'ye program vermekle yükümlüyüdü.Tudeh'in,Irak Komünist Partisi'nin, ya da herhangi bir ülkenin komünist partisinin durumu da pek farklı değildir ve olamaz.

Elbette ki Kürdistan Komünist partisi,en güçlü olduğu alandan yükselecek,

objektif ve' subjektif şartların örgütlenmesine, gelişip gürbüzleşmesine elverişli alanda örgütlenecektir. Ve halka elbette ki en zayıf olduğu yerden koparılacaktır. Bunun da tek başına bir kurtuluş olmayıp, bölge proletaryası ve mazlum halklarının ortak kurtuluşuna denk düşeceği açıktır. Burada sorun, Kürdistan'da devrimci proletaryanın ulusal olanla, enternasyonal olanı kaynaştırıp bütünleştirmesidir. Ülkesine ve bölgesine program vermesidir. parçadan bütüne, yerelden genele özgün ve özel olandan genel ve temel olana doğru büyümesi, genişlemesi ve bu bütünselliği bir devrim ateşiyle tutuşturmasıdır.

Bu nedenle Kürdistan proletaryası, parçalanmış Kürdistan'da kendisini tek ve merkezi bir siyasal parti olarak örgütleyecektir. Bunun ilk adımı, çekirdek gücü dinamosu, yukarıda sözünü ettiğimiz örgütsüz komünistlerin ve radikal güçlerin siyasal birliğidir. Bunun en kısa ve en özlü sloganı sosyalistlerin siyasal birliği sloganıdır. Kürdistan Komünist Partisi, sosyalistlerin siyasal bir program etrafında, ideolojik birlik temelinde örgütsel birliğinin granit yapısı üzerinde yükselsecektir.

Bir çok siyasal güç ve kişi parti oluşuncaya kadar otu-

rup beklemek mi gerekir diyorlar? Bunlar medrese sorularıdır. Sofuluktur. Hayat nerede durmuş ki, Kürdistan'da dursun. Hayat sonsuz bir inat ve kararlılık ile yoluna devam ediyor. Şartlar durmadan değişiyor, geliyor. Toplumsal çalkantılar içinde, toplum izlenmesi bile oldukça zor, olabildiğince hızlı bir akışma içinde değişiyor. Egemen güçler, egemenliklerini pekiştiriyor, derinleştiriyor. Hayat bütün canlılığıyla sürüyor, kıvrak, dinamik, verimli, doğurgan ve çarpıcı çalkantılar içinde... Bu göz kamaştırıcı, başdöndürücü gelişme ve değişimler durup, kimseyi beklemez.. Ona denk ve ondan üstün bir bilinç ve örgütlenme düzeyi yaratıp, hayata müdahale etmek, siyasal güçlerin işi.. Ve esas itibarıyla proletaryanın siyasal sözcüleri olarak örgütlenmiş komünistlerin işi. Sorun, bilinç ve örgüt düzeyini, zamanı doldurmuş grup düzeylerinden, daha üst biçimlere, parti düzeyine sıçratmaktır. Harabe haline gelmiş, kokuşmuş grup düzeylerine mi takılıp kalınacaktır yoksa grup düzeyini ve alışkanlıklarını ve eğilimlerini paramparça ederek partizan ruhuna, partizan çalışmaya mı geçilecektir? Eğer biraz daha yakından bakılırsa görülecektir

ki, sosyalistlerin siyasal birliğine giden yolun önünde duran engellerden biri, örgütlü sağ oportünizmin bilinçli ve hesaplı gayretleridir. Yıkılmış, harabe haline gelmiş grupçukların sağ oportünizmin bu gayretkeşliğine alkış tutmaları, kötürümlerin ayakta durmak için bir yerlere tutunma ihtiyacından başka bir şey değildir. Öte yandan, kurulup dağıtılan "güçbirlikleri", "cepheler", ikide bir bölünüp giden "parti" cikler ve sömürgecilerin kanlı saldırıları karşısında silahsız ve savunmasız bırakılan kadrolar, silahsız kitleler ve örgütsüz proletarya neyin nesini? Bir şeyler yapılmıyor değil, yapılıyor. Burjuva milliyetçi geleneksel çizgi bir şeyler yapıyor. Sağ oportünizm ve reformistler bir şeyler yapıyor. Komünistler ve radikal sol boş mu duruyor? Onlar da, çetin ve dışedış bir mücadele içindedirler. Bu ne demek, "oturup parti inşasını beklemek" diye bir sorun yoktur. Bütün faaliyetleri parti faaliyetlerine bağlı kılmak, bütün enerjiyi ve muhtemel potansiyelleri parti inşasına seferber etmek gibi bir görev vardır.

YEKİTÎ, ana çizgileri özetlenen bu düzeyin sorunlarına ışık tutarsa, görevini yerine getirmiş olacaktır.

BAZANÎNEKE KURT

'Plana Hûnanê' mêyweya xebatên teorik û pratik ya ji deh salan zêdetir e ku di havina 1979 a de hatiye amade kirin, Cotan'a 1980 vê de di panavîya kadroyan de li ser metna wê xebata siyasi têt ajotin. Di dema ajotina xebata siyasi ya ve metnê de; wek şerê Îran û Iraqê, wek binketin û helşina tevgera Filistinê, wek welgerandina leşkeri ya Tûrkiye hun bûyerên gelek giring çêbûn. Lê xuya bû ku ev; di şoreşa Kurdistanê têtên stratejîk ku hatine tesbit kirin, ji aliyê himdari de ne qabilê gahartinê ne.

Ev guhertini yê mîwazenê ye gelek giring; derxîsûsa taktîken şoreşê de gelşan derdixê. Û di xuya bû ku "parti" û komikên ku hene, di bî kerânina fersendên diroki yê ev ças téveli, û di hindav dayîna van de pêkhati ninin. Ji bîli vi prolêtarya hunandi û xebatkarên ne proleter, ne gengaz e ku ber bî felatîyê ve çeperên tim mayi bî destxî. Ev gîşt nişan didin ku, pîrsiyariya partiyê çî ças cîdi ye, u li cîgeheki jiyani çava rawestayê.

'Plana Hûnanê' helbet planeki bî tevahi tekûz u gîhaştî nîne ku şoreşê bî tevahiya berûbejnî, grêdan û navgrêdanên xwe bihundirîne. Lê tenê destpêk, pêgaveki pêş û plana xebateki gelemper e. Di nav pêvajoyê de, ji çadroyan heta mîlîtanên tével meyîldar fereh bûye, bo pişkeki hêzên şoreşger hatiye rewşa metneki niv legal. Nuha bî gelemperi têt pêşkêşkirin bo li serê mînaqêşe kirina hêzên şoreşger. Nêzikayi ya li vê xebatê bî pêşdarazi, bî seriyek hoyandi û kurtepisên dehibandini wê bî kêrhatîneki ne de tevgera şoreşgeri.

'Plana Hûnanê' divê bî ditneki çêkirini, pêşvebirini, kêmasi birandini û bî rexneki şoreşgeri bê xwendin. Metn wê bî çar pişka be weşandin. Pişka yeki sedembera (gerekçe) gelemper û peşneyiriya programa siyasi ya diduya peşneyariya rîstnamê, ya sîsiya peşneyariyên li ser warên xebatê yê gelemper dihundirinin. Rexne u peşneyari —ku keys bikeve— di nêv gelawêj de wê di hejmareki arzi de bîn weşandin.

PLANA HÛNANÊ

— (Hûnak: Örgüt — التنظيم —

Viyana lezin ya pêşiya tevgera me —şixwe kes nikare pêşber derkeve— viyana pêkanina hûnakê-ke —hûnaka partiyê— ku di navendekê da tevê hêzan bî civine, sererast bike û bî rêzîki û sazi bî domine. Îro, sedemê bî sosret çav-nêriya me ya pêşveçûna van bûyerkan û hêji bî sosret jana firehbûna wan; tunneya partiyekê şerkerê bî huner û şiyane, ku, teoriya şoreskerî jixwera bike rehber, karpariyeki dûhim û herbi jêr saz ke; çawan bê tirs dest bî êrişan bike wisa jîjîbû xweavêtina pêştir bî hûnaki karîbe paşvekişinê ji pêkbine.

Ev tentêl, di dijwareka bîzava me yê prektikda bûye sedemê zenaneyî û bêcanî; heçî di dijwarekên me yê teorîk da jî bûye sedemê —bî vekirî sedemê pêşin— korbûn û stewriyê. Hemine ku,

dijwarekên me bîheve bendkiri û girêdayine. Bî domî jihev tesir di binin û lihev tesir dîkin. Pîzo, avêtina gava pêşî ya pişkavtina dijwarekên me yê pêvajoya em dibûrîn, jîbû fonksiyon karkirina tevgerên din û bî ahengi ci girtina girîng cîkirina wan da hîlîna girîngiya navendî dijwareka partiyêyê. Dijwareka partiyê li ciyekî lezin û jindarî rawesteye. Jî ber vê yekê, dijwareka partiyê gava pêşî ya wezîfên prektîk ya tevgera me dinimîne.

Wezîfa vê gava pêşîn û lezin, gihîştina; rêznamekî rêzani, kemperandîna teqtîk û hêmanen û rîstnamekî bî dûhîmî kemperandîye. Rêzname rêzani; kakîlê bîzava me stratejî û teqtîkên wê bî ewayekî kurttir, vekirîtir û têkûztir berçav dîke.

"Bî gelemperi, rêzname fermi ya partiyeki, raste ku ji tevgera wê partiyê ne hêjatre. Lê rêznameki nû, li ber çavê herkesi, mina alayeki hilkîşandiyê û herkes derheqê vi partiye da biryara xwe gorê wê dîde.

"Rêzname, divê çikas ji dest bê evqas kurt, tixûbê wi kifşî û berçav bî be. Bî rasthatinê be ji, dî nav rêzname da peyveki biyani, yan ji, hevokeki hundirina wi bî pêşditinê zor bê têgihan hebe ji ne grînge. Dî tentêleki ewha da dî cîvînan da xwendin û daneserwextkirina rêzname û dî çapê da vekirînen nivîsî wê xwestinê pêktine. Û wi demê, ew hewoka kurt û dîlkêş careki bête zanin dî mejîyan da ci digre û dikeve tentêleki slogîni. Herçî jibû vekirînen dirêj ne wîhaye. Dî zmanê gel da ji mêhla peyvînera divê zêde rê neyê dan. Vepîçûkandina hinerê rewşenî û pêlûka çanda karkerên me"

xapandîneki be ewleye.

"Dî rêznameki da heyîna tîştên zêde wê rêzname jar dîke."

Nexû, rêzname rêzani, kurt, ve bir û bêkêmasî vekirîna armanca lezî û daviya tevgerê şoreşgerê. Pîzo, dî dijwareka hûnakê da rêzname rêzani bî serê xwe ne be. Rêzname divê bî rîstnameki ra bibe yek ku ew rîstname bikare wezîfe, sîlaxiyet û mafên endamên partiyeki şerker û navendî bî derûveki bê xîdok û ve bir bîkemperine. Ev, bawerî û mercê hi-

mi ya yekitiya hûnekêye. Rîstname, tevaya çaidane ku; nûneriya daxwaza gîşkan dîke; daxwaza kesana benda daxwaza gîşkan dîke û dî nav wan da diheline. Bendê hûnekê divê rîstnameki fermayî da têgihana xwe binîmine. Jî çepîsên taybetiyên beşokan, jî kirîna çî bête hêş, jî kirîna çî bête hêş wîsa kirîne, "maf"ê jî beşokeki dervazbûna beşokek dîm, dî bin rûpûşa têkoşîna birûbawerî da ajotîna pevçûna san, pîzo şîpîşîdayî bî hîmbêzkirîna rîstnameki fermayî dikarî derkevi. Jî ber vi yekê divê yekitiya rêzani û birûbawerî bî rêya rîstname bigîhişe yekitiya hûnakê.

Bî yekemin, rêzname rêzani divê armanca davi yê stratejiya cîvakiya şoreşa proletaryê û hêmanên wiyên himî dixweda bî hundirine. Divê em jî proletaryên Kurdistanê ra hîdam, şahî û rûmet bîdî karkirîna, pêşvebîbî û bîhev bîdî zeliqandîna ku ew çîçekî leşkerên proletaryayê dîne û çepereki balbazê beroka şera wîye. Bî himî rêznameki marksîst, jî rêzname dîn bî têgihana armanca xwe ya davi yê qedayî û ve bir tê oîhêkirîna. Lê dî rêzname da cigirtîna armanca davi nebe. Armanca davi, bî armancên lezîna rêzname ra divê bî nav yekbûneki endamî da bête keljandîna, bî candarê pratîka jîne dî nav ahengeki da bî rêberê tevgera jîrek bibe yek.

Jîbû vi, bî duyemin divê lîser

peywendî û bendîkên rewşa civakî û rêzaniya Kurdistanana mijogeh bî hincirina kapitalizma nav-netewan û sazûmana mijoke bête sekînin. Jivê niqte rabûn û gihandina ciyê ku em bigehin; divê kapitalizma nav-netewan û gehineka wiya bîlindtirin emperyalizm baş bête zanin ku binyata serkaniya koletiya civakî û rêzaniya Kurdistanê; hêzên kû hemberê armancên kemperendi têkoşin dîdî hîdam û jirekiya wanên armancên demî bî karkirina rojî ne bese, divê rîzgarbûna civakî bîkî armanc. Jiwan çileçep, terpilîn, gêjbûn û hilweşana bergiyarî cûbecur yê derkevî pêşîya me pîzo em wîha dikarin rîzgar bînin. Ji gevezetiya şahî û serxweçûna nişka em dikarin şîşîdayî bî hîmbêzkirina hêmana hîmî û armancên dawî derkevî. Em sereder û hilweşanan dî nav diyalektîka vî armanc û hemananda bîhêjîni dikarî bîcîkî. Lî vîr divê em hemberê faşîzmê vezîfên enternasyonal û netewî yê marksîstên Kurdistanê jî binîmin.

Bî sîsêmin divê rêzname, dewletên kû Kurdistan kirîne mijogeh bîhevra û bî emperyalîstan ra bendîk û pêywendiyên wan hîlkoline û dî Kurdistanê da tentêla emperyalîst û mêtokeran nişan bîde. Lî vîr divê armancên hevîrtîna têkoşîna rîzgariya civakî û netewî dî ÇAR perçanda bîte nîmandî û dî ÇAR perçanda peywîstiya hîmên partiyekî bêtêberçavkirin.

Bî çaremin, rêzname dî Kurdîs-

tanê da nûhêzên, potansiyolên ku kapitalîzme -yê dîgehe yê dîgehînin - diafrîne û çînen hîldîkevî û hîldîweşî dîgel têkoşîna van çînan divê ronahîker be.

Ev beşa han bî hîmî wek kemperandîna çîna pêşanga têkoşîne û hevalbendên wê hejanekî pîr mezî dîxweda hîltîne. Heke çem berjî ew dirûva derkêşana kapitalîst ku dî Kurdistanê da hatiye tentêlatrûva berkêşana serdest bê xwîdok hînermendê heta davi ajotîna şoreşê yekane çîmproletaryaye. Proletaryaya -ku jîsaliye peywendiye kapitalîst bîweş zêdekîrî, civatîkîrî, navendîkîrî, rêzkara xebatê û pekanîna hûnanê hînkîrî - dî serê perçîqîyan, mêtîyan, bî hîncîrinê da rawestîyan da bî sernîxona mijokeran dî hîdava hûnana çîna serdest lî Kurdistanê jî dîbîlînde û dî bîbîlînde.

Mîxîrkiya navbera çavaniya civakîya berkêşanê û xwedîtiya xweser ya pergâlên berkêşanê hîm proletaryayê dî civatîkirîna pergâlên berkêşanê da peywîstî dîke, hîm jî pêkhatîyê vî veguhestîne yekane çîna hînermend proletaryayê. Çî u çaten civakî yê dî -burjuvazî, burjuvazîyê pîçuk, çetagerîyên cûbecur dîgel gundîti - jî, an parêzkarê tentêla xwe ya heyîne, an jî, bî têkoşîna lî hîndava pêşveçûnê perîstkarî û kevneperestî jî. Pîzo, proletaryaya têkoşîna van çînan dî pêşengîya xwe da û jîbû serxîstîna rav û armancên xwe, gerandîna wan da peywîste. Jîbû vî yekî mîxîrkiyên netewî û civakîya tentêla he-

yi divê bî balakêşeki herbijêr bî hûrine û dîvan mîxırîkiyan da, ji hêzên hemberên hev divê pişgiriya têkoşina hêzên perçiqî, meti û dî binêhınırinê da rawesti, bike.

Ev pişgiri, demêk da, vê hêzê armanca anina paşkeriya xwe ji radigre. Ev tentêl bî gelenperi hevalbendiyên rêzani tê binavkırın. Ku, têkoşina şoreşgerida hevalbendi heya bıkare hêjaneki mezın û jini radigre.

Jibû vê yekê bî pencemin divê rêzname dî Kurdistanî mijogeh da hevgrîrên berberiya cıvakiya diji-mijokeri bî herbijêr û zanisti hîlkole. Her karmendeki van hevgrıran dî têkoşinê da cıyê bıçe û cıyê dıkare bıçe divê bıkemperinê û armancên van hêzan bine rewşeki ahengiya armancên xwe. Divê vê neqtê da ji armanca davi lı ali armanca lezin ve berjêrketina strateji û teqtikên rêzani divê vekiri, rût û zelal bıkemperine. Û dî rêzname me da hêrifandina statuya mijokeran, bî peywistiya pêş hoyê vê yekê davidayina vegirtina leşkeri yên mijokeran, pêkanina xebitandina serekani û çarên Kurdistanê bî destê konseya şoreşê ku diğel rast bî rast û pelûkeki dengên Kurdistanîyan hatiye hılbijartın; derizandina gışk peyvendi û bendikên emper-

yalist, rakırına gışk drûvên hıncırına netewi, derizandına her ewayê ji hev cihêkırına netewi, rakırına hıncırın û zordestiya ser zmanê Kurdi û zman û çanda hındikiyan û birê nijadên ku lı Kurdistanê; bî rakırına ewê tıklê wecê gelê xebatker dibê dı seri da peywend û bendikên feodali gışk peyvendiyan rêzani û abori û bendikên wan tê nımandın.

Bıvi awayi, divê rêzname rêzani her tiştên ku oxıra wê da şer diki û xebata destxıstınê diki, bî tegihaneki vekiri, vebır û xwerû diğel bî vezifa pratik ya pêşi bête amadekırın û pêşkêşê têkoşinê bête kırın. Jibû rakırına ala serihıldanê gazıkırına kotan ne bese. Jibû pêkhatına viya, bî dora armancên kesdar û naskırı da tiştê ku kotan oxıra wi da şer dıkın divê nasandına wan bête pêkanin. Kotan dê çıra şer bıkın, çavan şer bıkın, kara wan çı dibe divê bête sazandın. Wek vi, divê nebesiya gazıkırına yekbûnê bête zanin. Her finfonekbaz dıkare evan bıke. Û dıke ji. Em jibû yekitiyê, lı ber armanc û hêmanên me yên vekiri, rût û vebır da, disa qaidên me yên vekiri rût û vebır diğel rıstnameki bıkemperini, yekitiyê ra avêtına gava pêşi, bî bıryari hınermendi û dilvekiri lıng danına ser zemineki marksist-leninist peywistiye.

ji bo rızgariya netewi û cıvaki YEKÎTI

Kürdistan Komünist Partisi - Örgütlenme Komitesi nin yayın organıdır

لسان حال الهيئة التنظيمية للحزب الشيوعي الكردستاني

Kısa Bir Açıklama

"Örgütlenme Planı", on yılı aşan teorik ve pratik çalışmaların ürünü olarak 1979 yazında hazırlanarak, nisan 1980'den bu yana kadrolar düzeyinde siyasi çalışması sürdürülen bir metindi. Metnin siyasi çalışması sürdürülürken, İran-İrak savaşı gibi, Filistin hareketinin yenilgiye uğratılması gibi, Türkiye'de askeri darbe gibi oldukça önemli olaylar oldu. Fakat görüldü ki, bunlar esas itibarıyla Kürdistan ihtilalinde saptanan stratejik tezleri değiştirme yeteneğine sahip değiller. Bu son derece önemli denge değişiklikleri, ihtilalin taktiklerine ilişkin sorunlar yaratmaktadır. Ve gene görüldü ki, mevcut "Parti" ve gruplar, bu son derece istisnai tarihi fırsatları değerlendirme, onlara yön verme gücüne sahip değiller. Ayrıca örgütsüz proletaryanın ve proleter olmayan emekçilerin kurtuluşa doğru kalıcı mevziler kazanmaları mümkün değil. Tüm bunlar Parti sorununun ne kadar ciddi ve hayati bir yerde durduğunu gösteriyor.

"Örgütlenme Planı", ihtilali bütün boyutları, bağlantıları ve ara bağlantıları ile içeren tam ve mükemmel bir plan değildir elbette. Sadece bir başlangıç, bir ilk adım, bir genel çalışma planıdır. Süreç içinde, kadrolardan değişik eğilimler taşıyan militanlara doğru genişleyerek, devrimci güçlerin bir bölümü için yarı legal bir metin durumuna gelmiştir. Şimdi, genel olarak bütün devrimci güçlerin tartışmasına sunulmaktadır. Bu çalışmaya ön yargı ile, şartlanmış kafalarla, yıpratıcı fis-koslarla yanaşmanın devrimci harekete getireceği herhangi bir yarar yoktur. "Örgütlenme Planı" yapıcı, geliştirici, eksiklerini giderici devrimci bir eleştiri anlayışı ile okunmalıdır.

Metin üç bölüm halinde yayınlanacak. Birinci bölüm, genel gerekçe ile siyasi program önermesini, ikinci bölüm tüzük önermesini ve üçüncü bölümde genel çalışma alanları ile ilgili önermeleri içeriyor. Eleştiri ve önermeler, —şartlar elverirse— ağustos ortalarında yayınlanması planlanan özel sayıda ayrıca yayınlanacak.

ÖRGÜTLENME PLÂNI

Hareketimizin önündeki acil ihtiyaç –kimsenin itiraz etmeyeceği üzere– bütün güçleri tek bir merkezde toplayacak,düzenleyecek,sistemli ve sürekli kılacak bir örgüte –parti örgütüne–duyulan ihtiyaçtır.Bu gün gelişmelerini dehşet içinde gözlediğimiz olguların dahada dehşet verici salgınlar halinde genişlemelerinin başlıca nedeni,devrimci teoriyi rehber edinmiş geniş,titiz ve ayrıntılı bir iş bölümüne dayalı; cesaretli saldırıları başlatabildiği gibi,daha ileriye sıçramak için örgütlü olarak geri çekilmeyi de başaracak yetenek ve imkanlara sahip savaşıcı bir partinin yokluğudur.

Bu durum,hareketimizin pratik sorunlarında cılızlığın ve cansızlığın,teorik sorunlarında ise körleticiliğin ve kısırlığın başlıca –ve açıkcası birinci– nedeni haline gelmiştir.Elбетteki sorun-

larımız birbirine bağlı ve bağımlıdır. Birbirlerinden sürekli olarak etkilenmekte ve birbirlerini sürekli olarak etkilemektedirler.Ancak,geçtiğimiz süreçte,sorunlarımızın çözümünde atılacak ilk adım,diger faaliyetlerin fonksiyon kazanmalarında ve taşıdıkları öneme uyarlı yerleşmelerinde merkezi önem taşıyan sorun, parti sorunudur. Parti sorunu acil ve hayati bir yerde durmaktadır.Bu bakımdan parti sorunu,hareketimizin pratiksel görevlerinin ilk adımını teşkil etmektedir.

Bu ilk adımın birinci ve acil görevi, siyasi bir programa,taktik ve ilkelerin saptanmasına ve ayrıntılı olarak düzenlenmiş bir tüzüğe ulaşmaktır.

Siyasi program hareketimizin özünü siyasal strateji ve taktiklerini en kısa, en açık ve en yalın bir biçimde ortaya koyar.

"Genel olarak bir partinin resmi programının, o partinin hareketlerinden daha az önemli olduğu doğrudur. Ama, yeni bir program herkesin gözü önünde yükseltilen bir bayrak gibidir. Ve her kes parti hakkındaki hükümünü buna göre verir. "

"Program mümkün olduğu kadar kısa ve sınırları belli, açık seçik olmalıdır. Programda raslantı olarak yabancı bir kelimenin yada ilk bakışta kapsamının kavranması güç olan bir cümlenin bulunup bulunmaması önemli değildir. Böyle bir durumda toplantılarda programın okunup anlatılması ve basında yazılı açıklamalar gereğini sağlar. Ve ozaman o kısa ve çarpıcı cümle bir kere anlaşılınca, kâfalar da yerleşir ve bir slogan halini alır. Uzun açıklamalar içinse bu böyle değildir. Halk dilinde konuşma eğilimine fazla tavizde bulunmamak gerekir. İşçilerimizin entellektüel yeteneklerini ve kültür derecesini" küçümsemek vahim bir yanıldır.

"Bir programda fazla şeylerin bulunması o programı zayıflatır."

Demek ki, siyasi program devrimci bir hareketin acil ve nihai hedeflerinin kısa, kesin ve tam bir ifadesidir. Ancak siyasi program örgüt sorununda tek başına yeterli değildir. Program savaştı ve merkezi bir partinin üyelerinin görevi, yetki ve haklarını da hiç bir tere-

düde yer bırakmayacak biçimde kesinlikle saptayan bir tüzük ile bütünleşmelidir. Bu örgütsel birliğin temel şartı ve güvencesidir. Tüzük, bütünün iradesini temsil eden, bireyin iradesini, bütünün iradesine bağımlı kılan ve onun içinde eriten kurallar toplamıdır. Örgüt bağı resmi bir tüzükte ifadesini bulmalıdır. Gruplara özgü kaptislerden, akla eseni akla estiği gibi yapmaktan, keyfi olarak bir gruptan ötekine geçme 'hak'ından, ideolojik mücadele maskesi altında sürdürülen köpek dalaşından, ancak, resmi bir tüzüğe sıkı sıkı sarılarak çıkarılabilir. Bu nedenle, siyasal ve ideolojik birlik, tüzük kanalı ile örgütsel birliğe ulaşmalıdır.

Siyasi program birinci olarak, proletaryanın toplumsal devrim stratejisinin nihai hedefi ve temel ilkelerini içermelidir. Kürdistan proletaryasına dünya proletarya ordusunun bir kolu, onun savaştı cephesinin militan bir mevzisi olma bilinci, kıvancını ve onurunu kazandırmalı geliştirmeli ve pekiştirmeliyiz. Esas olarak marksist bir program, diğer programlardan, nihai hedefin tam ve kesin olarak ifade edilmesi ile ayırt edilir. Fakat, nihai hedefin programda yer alması yeterli değildir. Nihai hedef, programın acil hedefleriyle organik bir bütünsellik içinde kaynaşmalı, hayatın canlı pratiği ile uyum içinde, dinamik

eylem klavuzu olarak bütünleşmelidir.

Bunun için ikinci olarak, sömürge Kürdistan'ın siyasal ve toplumsal durumunun uluslararası kapitalist baskı ve sömürü mekanizması ile olan ilişkileri, bağlantıları üzerinde durulmalıdır. Bu noktadan kalkılarak varacağımız yer, uluslararası kapitalizmin ve onun en yüksek aşaması emperyalizmin, Kür-

tan'ın siyasal ve toplumsal köleliğinin esas kaynağı olduğu gerçeğinin somut olarak kavranması ve saptanan hedeflere karşı mücadele eden güçlerin bilinç ve dinamizminin geçici hedefler, güncel kazanımlarla yetinmiyerek toplumsal kurtuluşu amaçlamasıdır. Önümüze çıkacak çeşitli zikzaklardan, sendelemelerden, bocalamalardan ve moral çöküntüsünden ancak böyle kurtulabiliriz. Ani sevinç ve coşkunlukların gevezeliğinden, temel ilkelere ve nihai hedefe sıkı sıkı sarılarak çıkabiliriz. Başarıları yada yıkıntıları bu hedef ve ilkelerle olan diyalektik içinde değerlendirerek yerli yerine oturtturabiliriz. Burada Kürdistanlı marksistlerin faşizme karşı olan ulusal ve enternasyonal görevlerini de belirtmeliyiz.

Üçüncü olarak program, Kürdistan'ı sömürgeleştiren devletlerin birbirleri ile ve emperyalizm ile olan ilişki ve bağlantılarını irdelemeli, emperyalistlerin ve sömürgecilerin Kürdistan'daki konumuna işaret etmelidir. Burada 4(dört) parçadaki ulu-

sal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin çakışan hedefleri belirlenmeli ve 4 parçada tek parti zorunluluğunun temelleri açıklanmalıdır. Program dördüncü olarak, Kürdistan'da gelişen/geliştirilen kapitalizmin yarattığı yeni güçleri, potansiyelleri, yükselen ve çöken sınıfları bu sınıfların mücadelelerini açıklayıcı olmalıdır.

Bu bölüm esas olarak mücadelenin öncü sınıfı ile mütteliklerinin saptanması gibi son derece büyük bir önem taşır.

Kuşkusuz çarpık da olsa kapitalist üretim biçiminin egemen üretim biçimi haline geldiği Kürdistan'da, devrimi sonuna kadar götürmeye yetenekli tek sınıf proletaryadır. Kapitalist ilişkilerin hızla çoğalttığı, toplulaştırdığı, merkezileştirdiği; iş disiplini, örgütlenmeyi öğrettiği proletarya, bütün ezilenlerin, sömürülenlerin, baskı altında tutulanların başında, sömürücüleri alaşağı ederek egemen sınıf olarak örgütlenme düzeyine Kürdistan'da da yükselmektedir ve yükselecektir.

Üretimin toplumsal niteliği ile, üretim araçlarının özel mülkiyeti arasındaki çelişme, proletaryayı, üretim araçlarının toplumsallaştırılmasına hem zorunlu kılar ve hem de bu dönüşümü başarmaya yetenekli tek sınıf proletaryadır. Toplumun diğer sınıf ve katmanları ise ya mevcut durumlarını korumak ya da geliştirmek düzeyindeki

mücadeleleri ile tutucu ve hatta gericidirler. Ancak, proletarya bu sınıfların mücadelesini kendi öncülüğü ile ve di hedeflerinin gerçekleşmesi için yönlendirmek zorundadır. Bu bakımdan mevcut durumdaki ulusal ve toplumsal çelişmeleri titiz bir dikkatle incelemeli ve bu çelişmelerde karşı-karşıya olan güçlerden, ezilen,sömürülen, baskı altında tutulan gücün mücadelesini desteklemelidir. Bu destek aynı zamanda, bu gücü kendi yedeği durumuna getirme amacını taşır. Bu durum genel olarak ittifaklar siyaseti olarak adlandırılır. Ki, devrimci mücadelede ittifaklar olabildiğince büyük ve hayati bir önem taşırlar.

Bu nedenle program beşinciolarak,sömürge kürdistan'da anti-sömürgeci toplumsal muhalefetin bileşenlerini titizlikle ve bilimsel olarak irdelemelidir. Bu bileşenlerin her bir ögesinin mücadelede gideceği ve gidebileceği yeri saptamalı,bu güçlerin hedeflerini kendi hedefleri ile çakışır bir duruma getirmelidir.Bu noktada nihai hedeften acil hedeflere doğru inen siyasal strateji ve taktikler açık,yalın ve net olarak saptanmalıdır.Ve bizim programımızda sömürge statüsünü yıkmak, bunun zorunlu bir ön koşulu olarak sömürgecilerin askeri işgaline son vermek, Kürdistan'ın kaynak ve imkanlarını Kürdistanlıların doğrudan ve tek dereceli oyları ile seçilmiş devrim konseyi eli ile kullanımını sağlamak,bütün

emperyalist ilişki ve bağımlılıkları yok etmek,ulusal baskının bütün biçimlerini kaldırmak,her türlü ulusal ayrıcalıkları yok etmek,Kürt dili,kültürü ve Kürdistan'daki diğer ulusal azınlıklar ve etnik grupların dil ve kültürleri üzerindeki her türlü baskı ve zorbalığı kaldırmak,emekçi halkın çıkarlarına karşı işleyen başta feodal ilişki ve bağımlılıklar olmak üzere bütün siyasal toplumsal ilişki ve bağımlılıkları kaldırmak olarak ifade edilebilir.

Siyasi program böylece elde etmeye çalıştığımız ve uğrunda savaştığımız her şeyin açık,kesin ve öz ifadesi ile ilk pratik görev olarak hazırlanmalı ve tartışmaya sunulmalıdır.Kitleleri isyan bayrağını kaldırmaya çağırmak yeterli değildir.Bunun gerçekleşmesi için somut ve anlaşılır hedefler etrafında,kitlelerin uğrunda savaşacakları şeyleri tanımalarını sağlamak gerekir. kitlelerin niçin savaşacakları,nasıl savaşacakları,neler kazanacakları siste. leştirilmelidir.Bunun gibi,birlik çağrıları ile de yetinilmeyeceği bilinmelidir. Bunları her yaygaracı yapabilir ve yapmaktadır.Birlik için biz,açık,yalın ve kesin hedef ve ilkelerimizin yanında, gene açık,yalın ve kesin kurallarımızı bir tüzük ile saptıyarak,birlik için ilk adımı atmak ve marksist-leninist bir zemine cesaretle, karallıkla ve açık yüreklilikle basmak zorundayız.

KÜRDİSTAN'DA PROLETARYA PARTİSİNİN TEORİK TEMELLERİ

Behram ÇUPİN

TEK BİR ORDU OLARAK TEK BİR BAYRAK ALTINDA TEK BİR AMAÇ İÇİN

Demokratik bir Türkiye ve Irak ve İran ve Suriye için temel önşart, demokratik bir Kürdistan'ın yaratılmasıdır. Bu konuda kuşkuya ve kararsızlığa yer yoktur. Bunun kadar önemli olan bir diğer önşart, demokratik bir kürdistan'ın kendisini kuşatan sömürgeci devletlerden ayrı, bağımsız, tek başına yapılanmasının mümkün olmadığıdır. Böyle bir düşünce ayakları havada burjuvalar ve her boydan küçükburjuvaların dar milliyetçilikle beslenen boş hayallerinden başka bir şey değildir.

Demokratik bir Türkiye ve Irak ve İran ve Suriye için burjuva devrimleri içinde bir çözüm çok gerilerde kalmıştır. Bu devletlerin, demokratik bir topluma doğru devrimci dönüşümü ancak ve yalnız proletaryanın zincirlerini parçalayarak yaratacağı bir toplumsal devrimle mümkündür. Bir toplumsal devrim, bir toplumsal alt-üst oluş gerçekleşmeden, bu devletlerde demokratik toplum özlemleri, yalnızca bir özlem yalnızca bir hayal olarak kalmaya mahkumdur.

Demek ki, Kürdistan'ın kurtuluşu tek başına, soyut, izole bir olgu değildir. Siyasal olarak, tarihsel ve toplumsal olarak bütün bağlantıları ve ara bağlantıları ile türk, arap, fars proletaryasının kurtuluşu ile hayat damarlarından iç-içe geçmiştir. Dolayısıyla proplemin kendisi yakın asya ve ortadoğu için kilit proplemlerden biri, başlıcası ve en önemlisidir. Yakın asya ve ortadoğu'nun kapitalist sistem ve buna bağlı olarak dünya emperyalizmi için taşıdığı hayati önem gözönüne alınırsa, Kürdistan'ın kurtuluşu devrimci proletaryanın ve mazlum halkların dünya düzeyinde sürdürdükleri mücadelenin içinde, ona bağlı ve bağımlı stratejik bir sorun olarak kendisini ortaya koyar. Mesele, bu temel teorik ve siyasal çizginin dışında ele alındığı zaman, proleter devrimci bir programa ulaşmak mümkün değildir.

Bu nedenle de, Kürdistan'da var olan siyasi parti ve grupların programları Kürdistan'da ulusal kurtuluşu gerçek hedeflerine yöneltmeye ve toplumsal kurtuluşu gerçekleştirmeye yetenekli değildir. Bu noktada siyasi taleplerini otonomi ile sınırlayan burjuva örgütlenmelerin, kesin olarak başarısızlığa mahkum olduklarını ve Kürdistan'a yalnızca kan ve ölüm taşıyacaklarını kesinlikle söyleyebiliriz.

Sosyalist olma iddiası taşıyan program ve örgütlenmelerin ise, yukarıda belirlediğimiz siyasal ve teorik çizgiyi izleyen ve bu siyasal ve teorik temelden kaynaklanan proleter devrimci program ve örgütlenmelere sahip oldukları söylenemez. Bu programlar, sömürgeci devletlerin sınırları içinde yapılanan ve aynı devletin siyasi sınırları içinde proletaryanın milliyet temelinde ayrı örgütlenmesini getiren programlardır. Bu durumları ile, alanda yer alan burjuva örgütlenmelerin, sosyalist lafızlarla karşı kutupta biçimlenmesinden başka bir nitelik taşımamaktadırlar.

Bu nedenle, burjuva örgütlenmelerin, farklı bir anlayış içinde yeniden yorumlanmalarını ifade etmektedirler. Yani, bu örgütler, sosyalist örgütlenme iddialarının kalabalığı içinde, burjuva örgütlenmeleri farklı bir yorumlama yolu ile kabul etmektedirler.

Sınırlarını ve içeriğini belirlediğimiz bu teorik ve siyasal çizginin doğal ve dolaysız sonucu, Kürdistan proletaryasının türk, arap, ve fars, acem, azınlık uluslar ve etnik gruplar proletaryası ile birliğini gerektirir. Marksist çizgi, "ulusların kardeşliği", "ulusların eşitliği" gibi burjuva demokrat sloganları aşarak, bütün uluslar proletaryasının birliği sloganı ile enternasyonalizme ulaşmaktır. Bunun tersi, mücadele alanını ulusal sorunlar ve ulusal

coğrafya ile sınırlandırır ki, genel olarak canice sonuçlar doğurur. Bu canice sonuçların birincisi ve başlıcası bütün alanlarda burjuvazinin sınıf egemenliğini –bir diğer ifade ile kapitalist köleliği– bir kader haline getirmek, bunu geliştirmek ve pekiştirmektir.

Her ulustan proleterlerin birliği, somut siyasi kimliğini, bu birliğin yoğunlaşmış ifadesi olan proletarya partisinde bulur. Marksizmin usulları bütün uluslar /ülkeler proletaryasının birliğinin özüne denk düşen örgütlenmeyi enternasyonal ile "Uluslar arası İşçi Birliği" (1864-1876) ile pratiğe geçirdiler. Esasen, proletarya evrensel tarih ölçüsünde mevcut olabilir. Proletaryanın işi olan komünizm de 'tarihsel evrensel' varlık olarak bulunabilir. (*Marks-Engels/Alman İdeolojisi*) Komünizm, dünya düzenine denk düşer. Yerel ve ulusal bir olgu olarak var olamaz. Demek ki, enternasyonal, proletaryanın eylemine tamı tamına denk düşmek üzere, örgütlenme stratejisinin yoğunlaşmış bir ifadesidir. Dünya proletaryasının genel kurmayı olarak enternasyonal örgütlenme, bütün uluslar/ülkeler proletaryasının birliğinin örgütsel biçimidir. "Tek bir ordu olarak, tek bir bayrak altında, tek amaç için" (*Engels*), enternasyonal'in gerçek ve biricik sloganı budur.

Proletarya, bu ordunun militan müfrezeleri, tümenleri, tugayları olarak ulusal düzeyde, ülke temelinde örgütlenir. Nasıl ki, "emeğin kurtuluşu ne yerel ve ne de ulusal bir sorun olmayıp, modern toplumu içeren bütün ülkeleri kucaklayan ve çözümünü en ileri ülkelerin pratik ve teorik işbirliğine dayanan toplumsal bir sorun" ise (*I. Enternasyonalin tüzüğü*), bunun gibi "her ülkenin özerkliği ve birliği sağlanmadıkça, proletaryanın

uluslararası birliğini ya da bu ulusların ortak amaçlara doğru barışçı ve akılcı bir işbirliğini gerçekleştirmek" de olanaksız olacaktır. (*Komünist Parti Manifestosu, 1893 İtalyanca başkısıya önsöz/Engels*) Bundandır ki

proletarya, emeğin kurtuluşu için enternasyonalın sözüne ve özüne uygun olarak kendi ülkesinde örgütlenmek, "her şeyden önce siyasal gücü ele geçirmek, ulusun önder dınıfı durumuna gelmek, bizzat ulusu oluşturmak" zorundadır (*Komünist Parti Manifestosu*). "Kişinin bir başkası tarafından sömürülmesine son verildiği ölçüde, bir ulusun bir başkası tarafından sömürülmesinide son verilmiş olacaktır. Ulus içindeki sınıflar arası karşıtlığın kalkması ölçüsünde bir ulusun bir başkasına düşmanlığı da son bulacaktır" (*Komünist Parti Manifestosu*)

Bu nedenle "Yalnızca bir ve tek gerçek enternasyonalizm vardır: o da insanın kendi öz ülkesinde devrimci hareket ve devrimci mücadelenin gelişmesi için özveri ile çalışmasına, istisnasız tüm ülkelerde, bu aynı mücadeleyi, bu aynı çizgiyi ve yalnızca onu (propaganda, yakınlık, maddi bir yardım aracıyla) desteklenmesine dayanır.

Tüm geri kalanı yalandan ve manilovizmden başka bir şey değildir" (*Lenin/Devrimimizde Proletaryanın Törevleri*).

Demek ki, enternasyonal örgütlenme, devrimci proletaryanın siyasal stratejisine denk düşen temel, vazgeçilmez ve zorunlu örgütlenme çizgisidir. Devrimci proletaryanın ülke temelinde "ayrı" örgütlenmesi ise bu temel teorik ve siyasal çizgiye bağlı ve bağımlı somut, gerçek, maddi ve zorunlu bir durumdur.

Aynı devletin siyasi sınırları içinde milliyetlere dayalı olarak ayrı örgütlenmeye gelince, bu, esas itibarıyla sakat bir anlayıştır. Teorik olarak ortak örgütlenme kuralı, ayrı örgütlenme istisnadır. Ayrı örgütlenmenin kesin olarak kendini dayattığı larda da, ortak örgütlenmenin genel kuralları ve birlik ruhu ile hareket

edilmelidir. Tersi durumlarda proleter enternasyonalizmi ile burjuva milliyetçi anlayışın iç içe geçmesi kaçınılmazdır. Proletaryaya hiç bir durumda milliyetçi duygular taşınmaz. Proletaryayı milliyetçilikle zehirlemek karşı devrimci bir tutumdur.

Demek ki, proletarya, enternasyonalizme bağlı ve bağımlı olarak "kendi ülkesinde örgütlenecektir. Proletaryaya "kendi" ülkesinde niçin diğer sınıflardan bağımsız olarak örgütlenmelidir? Bu sorunun cevabını marksist-leninist klasiklerden izleyelim:

"Proletarya mülk sahibi sınıfların kolektif gücüne karşı mücadelesinde, ancak mülk sahibi sınıflar tarafından kurulmuş eski partiler karşısında ayrı bir siyasal parti haline gelirse, bir sınıf olarak davranabilir.

"Proletaryanın siyasal bir parti haline gelmesi, toplumsal devrimin ve onun nihai hedefinin –sınıfların kaldırılmasının– zaferinin güvencesi altına alınması için vazgeçilmezdir" (*Lahay Kongresi Kararları ile I. Enternasyonal'in Tüzüğü'nün 7. maddesine, 7a maddesi olarak alınan bölüm*)

"Karar gününde proletaryanın zaferi kazanacak güçte olması için, öteki tüm partilerden ayrı ve onlara karşı kendi bilincine varmış, kendine özgü bir sınıf partisi meydana mesı gereklidir. (*Engels*).

Teoride ve pratikte, stratejik ve taktik sorunlarda, program ve ilke sorunlarında proletarya, proleter bakış açısının, hayat biçimi ve felsefesinin derin izlerini, açık ve net tavrını taşıyan aydınlık düşüncelere sahip olmalıdır. Bunu gerçekleştirmeye yetenekli tek yapı da, diğer bütün sınıflardan ayrı, onlara karşı sınıf bilinci ile beslenip gürbüzleşen bir partidir. Dünyayı değiştirip, dönüştürmeye yetenekli biricik devrimci sınıf olan işçi sınıfı ancak böyle bir partiye sahip olduğu zaman, ancak o zaman insanlığın geleceği demek olan dönüşümü gerçekleştirebilir "İşçi sınıfının gücü örgüttür. Yığınların örgütü olmaz ise proletarya hiçtir. Örgütlenmiş proletarya her şeydir. Örgütlen-

me eylem birliğidir,pratik eylemin birliğidir" (Lenin/Parti Disiplini...)

Sınıflı bir toplum olan Kürdistan'da da, proletarya, enternasyonalin özüne ve sözüne sıkı sıkıya bağlı olarak, devrimci proletaryanın Kürdistan'da mevzilenen militan bir kolu olarak bağımsız örgütlenme hakkına sahiptir. Bu hak aynı zamanda Kürdistan proletaryası için bir görevdirde. Bu görev yerine getirilmelidir, getirilecektir.

Buraya kadar, Kürdistan'da proletaryanın bir sınıf olarak bağımsız siyasal örgütünü yaratmanın teorik temellerine işaret ettik. Parçalanmış Kürdistan'da, içinde türk, arap,ermeni, laz, çerkez vebenzeri azınlık ulusları ve etnik grupları da barındıran sömürge Kürdistan'da proletarya nasıl örgütlenecektir. Ayrıca, parçalanmış, sömürgeleştirilmiş, -ekonomik temelleri itibari ile yıkıma uğrayan ve fakat sömürge ilişkileri ve geri bir kapitalizmin dinamikleri ile yoğun bir biçimde halen sürdürülen feodal baskı ve sömürü altındaki-Kürdistan'da ulusal kurtuluş sürecinin, bağımsızlık mücadelesinin devrimci proletaryaya dayattığı görevler nelerdir? Bu soruların cevaplarını aramaya devam edeceğiz.

Şimdi, gene sözün başına dönelim:

demokratik bir Türkiye ve Irak ve İran ve Suriye için, temel ön şart, demokratik bir Kürdistan'ın yaratılmasıdır. Bunun kadar önemli bir diğer ön şart ise, demokratik bir Kürdistan'ın kendisini kuşatan sömürgeci devletlerden ayrı, bağımsız, tek başına yapılanmasının mümkün olmadığıdır. Bu durumu düz mantık ile, burjuva ve küçük burjuva heyecanlar ile, burjuva ideolojisinin kötürüm akılcılığı ile anlamak ve kavramak mümkün değildir. Bunun için tutarlı bir teor... yapıya, diyalektik kavrayış ve çözümlemeye ve proleter devrimci bir siyasal kararlılığa sahip olmak gerekli. Sorunun anahtarı, Kürdistanlı marksistlerin siyasal bir program etrafında, ideolojik birlik temelinde örgütsel birliğinde duruyor. Sorunun anahtarı, bütün ezilenlerin, sömürülenlerin baskı altında tutulanların başına geçerek Kürdistan proletaryasının devrimi omuzlamasında duruyor. Sorunun anahtarı, Kürdistan proletaryasının sosyalist görevlerini bir an olsun unutmadan, ulusal demokratik görevlerini sarsılmaz bir kararlılıkla hayata geçirmesinde duruyor.

JI BO RIZGARIYA NETEWÎ Û CIVAKÎ YEKÎTÎ

المستعمرة. كما يجب تحديد مدى نضال كل عنصر من عناصر هذه المعارضة والى اى موقع ستناضل. والعمل على التوصل الى قاسم مشترك بين اهداف هذه القوى والاهداف التي تناضل من اجلها. وفي هذه النقطة يجب تحديد الاستراتيجيه والتكتيك التابع من الهدف النهائي والخاص بالاهداف القريبه العاجله بوضوح تام. وفي برنامجنا نعبر عن هذا بما يلي: تحطيم النظام والبنية الاستعماريه وذلك با- نهاء الاحتلال العسكري للقوى الاستعماريه، الادارة والتوزيع العادل لخيرات وطاقت كردستان من قبل مجلس قيادة ثورة منتخبه من الكرد ستانيين وفق الانتخاب المباشر، القضاء على كافة العلاقات والارتباطات الامبرياليه، ازاله كافة اشكال الاضطهاد القومي، وضع حدودنهايه للاضطهاد والمهجميه التي تتعرض لها الثقافه واللغه الكرديه وكذلك الامر بالنسبه لجميع الاقليات القوميه والمجموعات الاثنيه الاخرى في كردستان، ازاله كافة العلاقات والارتباطات السياسيه والاجتماعيه

التي تقف ضد مصالح الجماهير الكادحه وعلى راسها العلاقات الاقطاعيه. وهكذا يتم تحضير البرنامج لتقديمه للمناقشه ولكي يكون جاهزا ومستعدا لاولى المهمات العمليه حيث كل الامور واضحة لما نحن بصدد تحقيقه والنضال من اجله. ليس كافيا دعوة الجماهير الى رفع رايه التمرد فقط، فلتحقيق هذا الامر يجب جمع الجماهير حول اهداف ملموسه ومفهومه ومبرمجه وتفهم ومعرفه الجماهير للاهداف امر اساسي، لماذا وكيف يكون النضال وما هي مكاسب ومصالح الجماهير كلها امور يجب برمجتها. وليس كافيا نداء وشعار الوحدة، فمثل هذا الامر يستطيع كل فرد القيام به ويقام به. اننا في سبيل الوحدة نتقدم بقلوب مملوه بالتفاؤل وشجاعه وعزيمه صلبه مستنديين على ارضيه ماركسيه لينينييه مثبتين ومحدددين نظمنا بدستور واضح وحازم، الى جانب اهدافنا مبادئنا الجليه.

ان التناقض بين الماهية الاجتماعية للانتاج و الملكية الخاصة لادوات الانتاج يحتتم على البروليتاريا القيام بتاميم ادوات الانتاج .

ان الطبقات والفئات الأخرى من المجتمع بنضالها لاجل الإبقاء على او تطوير الأوضاع القائمه تعتبر محافظه بل رجعيه . والبروليتاريا هي التي ستقود نضالات الطبقات الأخرى في سبيل تحقيق اهدافها الخاصه بها . لذا يجب الدقه والاعتناء

الشديد بالنسبه للتناقضات القوميه والاجتماعيه في هذه المرحله ودعم واسناد نضال القوى المستغله والمضطهده الذي هو نتيجته للتناقضات التي ذكرناها . ان هذا الدعم يهدف ايضا الى تحويل القوة المدعومه الى قوة احتياطيه وهذا ما يسمى بسياسه التحالفات . ومساله التحالفات مساله مهمه جدا في عمليته النضال الثوري .

خامسا - يجب على البرنامج ان يتعرض الى وبحث تركيب المعارضه الوطنيه المعاديه للاستعمار في كردستان

التحرر القومي والاجتماعي في اجزاء كردستان الاربعه . كذلك الاشارة وتبيان الاسس التي تحتتم ضرورة قيام حزب مركزي واحد في الاجزاء الاربعه . رابعا - يجب على البرنامج ان يبين القوى الجديده التي تفرز - الراسماليه المتطورة والمطوره في كردستان مع تحديد طاقاتها و طبقاتها والاشارة بوضوح الى الصراع القائم بين هذه الطبقات . وفي هذا القسم من المهم جدا معرفه وتحديد محالفي الطبقة القائده للنضال . وبدون شك البروليتاريا هي الطبقة الواجبه القادرة على قيادة الثورة حتى النهايه في كردستان التي اصبح شكل الانتاج الراسمالي وعلى الرغم من عدم توازنه و كله الخاطي) الشكل المسيطر للانتاج فيها . ان البروليتاريا الكرد ستانبيه المتعاضمه والتي تنتظم وتتمركز بسرعه نتيجته لتطور العلاقات الراسماليه ، ستتمكن من تحطيم قيود الاستغلال والاضطهاد محررة بذلك جميع المسحوقين والمستغلين والمضطهدين .

الثورة الاجتماعية للبروليتار-
يا . ومن الواجب علينا تطوير
معرفة وفخر البروليتاريا
الکردستانيه في كونها
جزا لا ينفصل عن البروليتاريا
العالميه ، وتعزيز موقعه
النضالي في هذه الجبهه
الكفاحيه . واساسا البرن-
امج الماركسي يختلف عن
البرامج الاخرى وذلك انه
يحدد الهدف النهائي بشكل
حازم و واضح . وعلى الرغم من
اهميه هذا التحديد في البرنامج
ولكنه لا يعني كل شي . ان ال-
هدف البعيد (النهائي) يجب ان
يتفاعل مع الاهداف القريبه
ضمن وحدة عضويه ، متوافقه مع
واقع الحياة العملي ، ليتكامل
البرنامج بحيث يصبح دليل
النشاطات الحيويه .
ثانيا - يجب توضيح علاقته
وارتباطات الوضع السياسي
والاجتماعي في كردستان
المستعمرة بمكانيزما الاضطهاد
والاستغلال الراسمالي
العالمي .
انطلاقا من هذه النقطة نصل
الى الحقيقه التاليه وهي ان
الراسماليه وباعلى مراحلها

الامبرياليه هي المصدر
الاساسي لعبوديه و تخلف
كردستان السياسي
والاجتماعي . وحين فهم هذه
الحقيقه الماديه فان القوى
المناضله لن تكتفي بالاهداف
المرحليه ، بل ستناضل في سبيل
التحرر الاجتماعي .
هكذا و بالالتفاف حول الاهداف
الاساسيه (النهائيه) يمكننا
التخلص وتخطي العقبات والحو-
جز العديده التي تعترض مسير-
تنا . وسيتم تقييم النجاحات
والانتكاسات ضمن الاهداف و
المبادئ ، وفق مفهوم جدلي لكي
نتمكن من وضعها في مكانها
المناسب والطبيعي .
وهنا يجب علينا توضيح المهما-
ت القومييه و الامميه والمعاد-
يه للفاشييه للماركسيين
الکردستانيين .
ثالثا - وهنا سيتعرض الى علاقا-
ت الدول التي تستعمر كردستان
بعضها ببعض من ناحيه وعلاقتها
بالامبرياليه من ناحيه اخرى
وايضا سيسشار بالتحديد الى
اوضاع الاستعمار والامبرياليه
في كردستان .
وهنا يجب توضيح وحدة هدف نضال

النص المختصر والمعبر بشكل تام و حازم للاهداف القريبه والبعيده لحركه ثوريه ما • اما في المسائل التنظيميه فان البرنامج السياسي ليس كما • فيا • يجب ربط البرنامج بدستور حازم يحدد حقوق وواجبات اعضاء حزب ثوري مركزي ومناضل • ان هذا يعتبر الضمان الاساسي للوحدة التنظيميه •

الدستور يمثل ارادة الكل وهو مجموعه القواعد والاسس التي تحدد تبعيه ارادة الفرد لارادة الكل ، بحيث تجعل ارادة الفرد تنحل وتذوب ضمن ارادة الكل • ويجب توضيح الترابط التنظيمي من خلال الدستور شرعي • وليس من الممكن التخلص انا نيه التكتلات الصغيرة التي تتحرك وفق رغبتها ومصحتها وقدرتها على الفهم والمتنقله من تكتل الى اخر الابال لتفاف حول دستور شرعي • لذا يجب ربط الوحدة السياسيه والايدولوجيه بالوحدة التنظيميه من خلال الدستور •

اولا - يجب على البرنامج السياسي ان يتضمن ويبيِّن الاهداف النهائيه لاستراتيجيه

ما يعتبر اقل اهميه من الجانب العملي للحزب • ولكن برنامج جديد هو كعلم يرفع للاعلي يخفق امام ناظرهه ، وكل فرد يطلق حكمه على الحزب من خلال هذا البرنامج •

ان البرنامج يجب ان يكون قدر الامكان واضحا وخاليا من ايه قيادات • ليس مهما تواجد كلمه اجنبيه في البرنامج او ورود جملة فيها من الصعب استيعابها لاول وهله • وهكذا يتم تامين تدارس وفهم البرنامج خلال الاجتماعات و تسهيل عمليه نشره اعلاميا • ان الجمل القصيرة والمعبرة حين فهمها ، تلتقطها الاذهان بسرعه لتصبح شعارات واضحه • اما بالنسبه للايضاحات والشروح المطوله فان الامر مختلف •

يجب عدم ابداء ايه تنازلات لغويه بغرض توافقه مع لغة العامه والتقليل والاستخفاف بمعارف وثقافه طبقتنا العامله يعتبر خطا فادحا •

ان الزيادة ووجود الكثير من الامور في البرنامج يودي الى ضعفه ، بل هو ضعف للبرنامج • اذا البرنامج السياسي هو

في اواسط شهر اب (اذا كانت الشروط مساعده) وذلك في عدد خاص .

تور ، اما القسم الثالث فيتعلق بمقترحات ساحات العمل . النقد والاقتراحات سوف تنشر

مشروع البرنامج التنظيمي (الخطه التنظيميه)

وفي هذه المرحله فان الخطوة الاولى لاجل اجتياز وتخطي مشاكلنا هي ترتيب النشاطات الاخرى ووضعها في مكانها المناسب وذلك وفق اهميتها وفي هذا المجال فان المساله التي تحوز على كل الاهميه هي مساله الحزب .

ان مساله الحزب تعتبر من المسائل ذات الاهميه الكبرى والملحه .

لذا فان هذه القضية تشكل اولى خطوات المهمات العمليه لحركتنا .

وترجمه هذه يعني الوصول الى برنامج سياسي ، و دستور دقيق و مفصل ، و تحديد و تثبيت اللمبادى والتكتيكات .

ان البرنامج السياسي يبين ماهيه ومحتوى حركتنا ، ويوضح الاستراتيجيه والتكتيك السياسي لحركتنا بشكل تام .

عموماً البرنامج السياسي يحدد

ان من المهمات الملحه التي تواجه حركتنا (هذا مع اعتبار عدم اعتراض احد عليها) هو ضرورة بناء حزب يجمع وينظم كافة القوى في بوتقه مركزيه واحدة .

ان السبب الرئيسي لوضعنا الراهن ، حيث اصبحنا ننظر الى التطورات والظواهر في حاله من الذهول ، هو فقدان حزب مناضل مكافح دليله النظرية الثوريه ذو بناء متماسك قائم على دقه

في توزيع العمل ، قادر على اتخاذ خطوات جريئه والقيام باعمال جبارة تمكنه من التقدم كما تحفظ له امكانيه الانسحاب لاخذ التدابير اللازمه .

ان هذا الوضع هو المسبب الاول لضعف وعدم حيويه حركتنا تجاه المسائل العمليه و

المتمحور في المسائل النظرية . فمسائلنا والقضايا التي تواجهنا هنا مترابطه و متعلقه وتناثر

بعضها البعض .

مشروع (البرنامج التنظيمي) هو ثمرة نضال نظري و عملي يزود عن عشرة سنوات تم انجازه في صيف / ١٩٧٩ / ومنذ نيسان / ١٩٨٠ / تم دراسته والعمل به من قبل الكوادر في مجال العمل السياسي .

ندما كان هذا النشاط جاريا تعرضت المنطقة لحوادث و هزات عنفيه ذات اهميه بالغه، مثل اندلاع الحرب الايرانيه العراقية به ،انتكاسه الحركه الفلسطينيه ،والانقلاب العسكري في تركيا وعلى الرغم من كل هذا فقد تبين ان هذه التطورات والتغيرات ليست بتلك القوة التي تمكنها من تغيير الاسس والاطروحات الاستراتيجيه المحدده والـ مثبتة للثورة الكرد ستانيه .

ولكن هذه التغيرات المهمه جدا في ميزان القوى افرزت مسائل تتعلق بتكتيكات الثورة .

ومرة اخرى اثبتت (الاحزاب) و التجمعات الموجوده عجزها عن تقييم واستيعاب هذه الفرصه التاريخيه المهمه جدا .

كذلك من المستحيل ان تتمكن البروليتاريا الغير منظمه و الكادحين الغير البروليتاريين

من تحقيق تقدم و موافق ثابته على طريق النضال والتحرر .
ان كل هذا يؤكد ويبين مدى اهميه مساله الحزب .
بدون شك مشروع (البرنامج التنظيمي) ليس كاملا لعدم شموله على كافه الامور والابعاد المتعلقة بالثورة .
انما هي بدايه خطوة اولى خطه ، مشروع عمل .

وبمرور الزمن تم توسيع دائرة انتشاره من قبل الكوادر الى مناضلين ذوي انتماءات مختلفه الى ان تم ارجاعه الى نص نصف علني مقدم الى قسم من القوى الثوريه .
ان الحكم المتسرع والمهجوم التحريبي على هذا الجهد والعمل لن يفيد الحركه الثوريه شيئا .

بل يجب دراسته مشروع البرنامج التنظيمي بايمان يسعى الى البناء والتطوير وازاله النواقص ، ضمن مفهوم ممارسه النقد الثوري .

سيقسم النص الى ثلاثه اقسام ينشر على الشكل التالي القسم الاول تقديم البرنامج السياسي المقترح مع ذكر الاسباب العامه ، والقسم الثاني سيخص لاقتراح الدس

هذه القوى التي تتدخل في مسيرة الحياة لتخلق مستوى ووضعا منظما مستندا على العلم والمعرفة .

وهذا العمل هو عمل الشيوعيين المنظمين ممثلي البروليتاريا . ان المساله هي الانتقال من مستوى التجمعات التي اکتمل نضجها من الناحية التنظيميه والفكرية الى مستوى تاسيس الحزب .

هل سيتم الابقاء على والتعلق بمستوى التكتلات والمجموعات التي اصابها التعفن و الخراب ، ام سيتم القضاء عليها و على ما ورثته ، وذلك بالانتقال الى الروح الثوريه والعمل الثوري .

واذا نظرنا بدقه اكثر نجد ان احدى الحواجز التي تقف في الطريق

الذي يؤدي الى تحققه و حده الاشتراكيين هي الجهود والخطا المدروسه والمحسوبه لليمين الانتهازي المنظم .

ان التكتلات والتجمعات التي اصابها التعفن والخراب باعتمادها على اليمين الانتهازي وتصفيقها لممارساته تهدف الى اطاله عمرها فترة اخرى .

من ناحية اخرى نجد العديد من التحالفات و (الجيئات) تبني و تتهدم بنفس السرعة . . . والتشردم والانقسام يصيب

(الاحزاب) الصغيرة . بينما بقيت الكوادر والجماهير و البروليتاريا الغير منظمه وحيدة عزلاء غير قادرة على الدفاع عن نفسها امام هجمات الاستعماريين . . . وكان امرا

ما لم ولا يحدث . . . ولكن هناك عمل ما

يقام به ما جل هناك . عمل ما

فالبرجوازية الوهابيه تفعل شيئا ما وفق طابع بيعتها المعروفة . . واليمين الانتهازي و الاصلاحيون يتحركون ويعملون شيئا ما . . . فهل يقف الشيوعيون واليساريون الراديكاليون مكتوفي اليدين . . انهم ايضا في خضم نضال عنيف و صعب .

لذا لا يوجد اي مبرر في قول : لننتظر بناء الحزب .

هناك مهمه وهي ربط جميع النشاطات و الفعاليات و صرف كل الطاقات والجهد في سبيل بناء الحزب و (الوحده) بتسليطها الاضواء على الخطوط العامه الملخصه لهذا الوضع تكون قد قامت بوظيفتها بشكل كامل .

سیه تتسائل :
 ننتظر حتى يتم بنه
 الحزب . . انه تساؤل
 مذهبي . انه تصوف .
 ولماذا تتوقف الحياة
 في كردستان اذا
 كانت لا زالت مستمرة
 في كافة ارجاء العالم
 ان الظروف تتغير و
 تتحول بسرعه رهيبه
 حتى انه اصبح من
 الصعب تتبع التحو-
 لات الاجتماعيه العن-
 يفه التي تحتاج
 المجتمع .
 ان القوى المتسلطه
 تزيد من حده تسلطها
 وجبروتها . . والحياة
 مستمرة بكل حيويتها
 معطاة ، دينا ميه ، متو-
 الده . . ان الحياة
 مستمرة وسط هزات
 عنيفه و بارزة . . .
 وهذه التطورات الك-
 بيرة لن تتوقف و
 لن تنتشر احدا .
 فقط عمل القوى الس-
 ياسيه يعادل و يت-
 فوق على هذه التط-
 ورات العنيفه .

من الخاص والنوعي
 الى الاساسي ، و
 انسجام و تلاحم و تر-
 ابط هذه الكليه
 بلهيب الثورة .
 لذا فان البروليتار-
 يا الكرد ستانيه
 ستنظم نفسها في
 حزب سياسي مركزي
 وواحد .
 والخطوة الاولى لتحق-
 يق هذا الامر هي
 تحقيق الوحدة السيا-
 سيه للقوى التي اشر-
 ناليها سابقا وهم
 الشيوعيون واليسار
 الراديكالي .
 ويتميز اخر تحقيق
 شعار وحده الاشتراكي-
 ين السياسي .
 ان الحزب الشيوعي
 الكرد ستاني سوف
 تعلقوا رايته وذلك
 بتجميع الاشتراكي-
 ين حول برنامج على
 اساس من الوحدة ال-
 نظريه والتنظيميه
 المتماسكه .
 ان العديد من القوى
 والشخصيات السيا-

الاساسية الفقيرة .
 وكان يحمل على عاتقه
 تقديم برنامج لتركيا
 كذلك الامر بالنسبه
 لتوذه و الحزب ال-
 شيوعي العراقي ،
 حيث لا توجد فروق بين
 هم ، ولا يمكن حدوث
 من هذه الفروق .
 و حتما سوف ينتظم
 الحزب الشيوعي
 الكرد ستاني و ست-
 يرتفع رايته من المد-
 راكز الاكثر قوة و
 الساحات المساعدة
 على تحقيق الشروط
 الموضوعيه والذاتيه
 للتنظيم و تطويره .
 و من المعلوم ان ال-
 سلسله تنقسم في
 انصاف نقاطها .
 ان هذا لا يعني خلاصا
 واحدا بل انه خلاص
 و تحرر البروليتاريا
 ولكافة الشعوب الم-
 ضطهده في المنطقه .
 ان القضية هي الانطلا-
 ق من الجز الى الكل
 من المحلي الى العا-
 م والنمو والتوسع

حازم ومتفقون على كل ما يتعلق بهذا الشأن و(الوحده) ستعالج و تناقش المسائل النظرية والبرنامجية لهذا الوضع.

نحن نعلم ان النظرية لوحدها ليست قادرة على تغير العالم. ولكن حين تحضن النظرية الجماهير عندها تتمكن النظرية من تحقيق مهمتها في عملية التغيير.

لذا وجبت الدقة المتناهية والاعتناء الشديد بدبالنسبة للمسائل النظرية والبرنامجية للثورة الكردية ستانيه.

من المعروف وجود قوى معادية للماركسيه وقوى لا ماركسيه منظمه باحجام متعدده ومختلفه في كردستان كما ان الاصلاحيه واليمين الانتهازي المنتظمه في كردستان يملكان بعض الامكانيات لتحقيق بعض المناورات

المحدوده. ان القوى التي لم تنظم وذلك بمعنى(التنظيم) هم الشيوعيون واليسار الراديكالي. وهذا الوضع يشرح نفسه في كل حدث وكل ظاهرة في كردستان وفي المنطقه عموما.

والما ان هذه القوى لم تاخذ مكانها الطبيعي على الساحة منتسجه خلا ثوريا صحيحا فانه من المستحيل تحقيق خطوات اساسيه على طريق الثورة.

والخط الثوري الصحيح يمر من خلال تنظيم سياسي مركزي وواحد في كردستان المجزأة.

بتعبير اخر يجب تحليل المسائل النوعيه والخاصه والاساسيه في كل من اجزا كردستان، والتوصل الى وحدته و تكامل في المسائل النظرية والبرنامجية والاستراتيجية والتكتيكيه. وتقديم برنامج ثوري

لبلد او منطقه البروليتاريا الثوريه يحتسب اول واهم دلائل وشروط هذا الامر. والماركسيون ليست من طبيعتهم التعلق بطوريه تحقيق تحرير كردستان المجزأة والمكبله بالاغليان في نفس الوقت. كذلك فان مساله التنظيم الواحد في نفس الوقت ليست ماروخه حالييا. كانت الاميه الاولى تنظيم البروليتاريا العالميه. وقد تمكنت من التنظيم في احدى اصغر مناطق العالم. ولكن برنامجها و استراتيجيتها، وتكتيكها، و استراتيجيه وتكتيك البروليتاريا العالميه. ان الحزب الشيوعي التركي نوال ٦٠ عامًا - ما خلال عشرات السنين لم يتمكن حتى من دخول شواحي

حرر الوطني ان تلتقي
و تجتمع في مركز سيا-
سي واحد .
ان التجربة الكرد س-
تانيه اوجدت البيش
مرکه ، والتنظيم العسکر
ى الخارق ، لذا وربط
لما سبق يجب ربط هذا
التنظيم العسکرى
بقياده عسکريه
واحد .
ان البروليتاريا الم-
نظمه هي القوه الوحيد
ده القادره على تحقيق
هذه المهمه الصعبه .
لذا فان توحيد جميع
قوى التحرر الوطني
سيا سيا وعسکريا
و بنا و قياده جبهه
نضاليه واحده ، وتنظيم
حزب سياسي يقع
على عاتق البروليتا-
ريا الكرد ستانيه
ولهذا السبب بالذات
فان الماركسيين الكر-
د ستانيين يعتبرون
بنا حزب البروليتاريا
من الحج مهمات العمل
السياسي الاساسيه
وهم ذو موقف ثابت و

ذو علاقه بهذا النشاط
الاساسي .
من الواضح ان المرحله
الحاليه في كردستان
هي مرحله التحرر الو-
طني .
كذلك فان الترجمه الى
ثوريه والصحيحه لمبدأ
حق الامم في تقرير مصير
رها هي حق استقلال
كردستان كبلد وحق
الامه الكرديه في بنا
دولتها المستقله .
ومفهوم البروليتاريا
في تطبيق هذا الحق
يحتم ازاله كافه الع-
لاقات و الارتباطات
الامبرياليه ، تحطيم ال-
بنيه الاستعماريه
ولاجل هذا انها الاحتاد
ل العسکرى كخاوه او-
لى ، ازاله كافه العلا-
قات الاقطاعيه ، ووضع حد
لجميع اشكال الاضطهاد
التي تتعرض لها الاقل
يات القوميه والمجمو-
عات الاثنيه .
ولكي تتمكن البروليتا
ريا من تحقيق مهماتها
هذه يجب على قوى الت

نظريه ثوريه للعمل
الثورى .

ستصدر الوحده لاجل
تحرر كردستان القو-
مي والاجتماعي لسان
حال الهيئه التنظيميه
ميه للحزب الشيوعي
الكرد ستاني وذلك
شهريا .
الهيئه التنظيميه
للحزب الشيوعي الكر-
د ستاني تعتبر انشا
حزب البروليتاريا في
كردستان من المهمات
السياسيه الملحه والع-
اجله .
ان جميع النشاطات و
الفعاليات الاخرى في
كردستان مرتبطه و

Bı deh hejmarî gehineka yeki ya weşana "Jı Bo Rızgariya Netewî u cıwaki YEKÎTÎ" wê bê dom kîrîn. Lı gora vêya dı mehên Tirmeh u Gela-wêj de weşan wê neyê kîrîn. Lê dı nav Gelawêj' de li ser rexne û peşniyariyên "Planê Hunanê" hêjmareki arızı wê bê weşandin.

Her çar hêjmarên pêşin yêkavarê bı taybetî bo "planê Hunanê" hatiye veqetandin. Nîwîsarên dinê, nîwîsarên kur vekîrîn u dazanina li ser "Planê Hunanê" yê tesbût kîrî ne. Dı bareyên (mevzu) himdarîde zmanên Kurdi, tîrkî ue-rebî bo weşanê jî ber bîngeh hatiye stendin, dı çarçewa kovarê de gelek bareya bı hev re stendina dest ne gengaz (mumkun) e. Wekî dın jî aliyê himdari we jî wê gelsên (muşkulên) Hunandinê bân raberîzin (mînaqaşê kîrîn). Jı ber vê dı gehineka pêşî de cih wê neyê dayin bo nîwîsarên renk polemîkî u yên nuçe (xeber) gihanîdîni. Dı rewşên gelek pêwîstî de, pîrsiyar wê bı broşuran bê dayin.

Jı hejmarê pêncê ya kovarê pê de; nîwîsarên li ser program û taktîkên parti u eniyê (cephe) û nîwîsarên derxîsusa rewşa siyasî û cıwaki yên Tîrkîyê, İnan, İrak û Suriyê wê cih bîgrîn. Dı hêjmarê deha da jî lekolineki derxîsusa çerçewa teorîk ya dirok a (tarîxa) Kurdîstanê nujen de wê bê weşandin.

"Jı Bo Rızgariya Netewî u Cıwaki YEKÎTÎ", 10 sayı olarak birinci yayın dönemini sürdürecektir. Buna göre Temmuz-âgustos aylarında yayın yapılmıyacak. Ancak, âgustos ortalarında "Örgütlenme Planı" ile ilgili eleştiri ve önermeleri içeren özel bir sayı yayınlanacak.

Derginin ilk dört sayısı özellikle "örgütlenme planı"nın yayınına ayrılmış durumda. Diğer yazılar "Örgütlenme Planı" ile saptanan düzeyi açıklayıcı, derinleştirici nitelikte yazılardır. Temel konularda kürçe, türkçe ve arapça dilleriyle yayın esas alındığı için, derginin boyutları içinde bir çok konuyu birden işlemek mümkün değil. Ayrıca esas itibarıyla örgütlenme sorunları tartışılacak. Bu durumda, polemik düzeyindeki yazılara, haber aktarma yazılarına bu birinci yayın döneminde yer verilmeyecek. Çok gerekli durumlarda, sorunlar ek broşürler ile verilecek.

Derginin beşinci sayısından itibaren parti ve cephe programları ve çalışma taktikleri, Türkiye, İran, Irak ve Suriye'nin siyasal ve toplumsal durumları ile ilgili yazılara yer verilecek. Çağdaş Kürdistan tarihinin teorik çerçevesine ilişkin bir araştırma ise onuncu sayı da yayınlanacak.